

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 81/2022
23.11.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Гордане Комненић и Драгане Миросављевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији су пуномоћници Мирослав Данојлић, адвокат из ... и Владан Цветић, адвокат из ..., против туженог „Philip Morris Services“ ДОО Београд, чији је пуномоћник Младен Аврамовић, адвокат из ..., ради поништаја решења и враћања на рад, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2208/18 од 17.09.2019. године, у седници одржаној 23.11.2022. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2208/18 од 17.09.2019. године.

ОДБИЈАЈУ СЕ захтеви тужиоца и туженог за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Трећег основног суда у Београду П1 2234/12 од 05.12.2017. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се поништи као незаконито решење туженог број .. од 02.12.2011. године којим је тужиоцу отказан уговор о раду и да се обавезе тужени да тужиоца врати на рад, као неоснован. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да туженом на име трошкова парничног поступка исплати износ од 209.500,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 2208/18 од 17.09.2019. године, ставом првим изреке, одбијена је, као неоснована жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда. Ставом другим изреке, одбијени су као неосновани захтеви тужиоца и туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права.

Тужени је дао одговор на ревизију са захтевом за накнаду трошкова.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду у смислу одредбе члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 18/20) и утврдио да ревизија тужиоца није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју Врховни касациони суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је био у радном односу код туженог на основу уговора о раду од 01.04.2008. године, на радном месту представник продаје и испоруке у Сектору услуга у продаји и дистрибуцији у чијем опису посла је било обилажење објеката купаца туженог са циљем да се обезбеди максимална видљивост одређене врсте цигарета и видљивост ПОСМ, односно постављање рекламног садржаја у малопродајним објектима за одређену врсту цигарета. Спорним решењем број .. од 02.12.2011. године тужиоцу је отказан уговор о раду на основу члана 179. став 1., члана 180. и 192. став 1. тачка 1. Закона о раду, јер је противно инструкцијама послодавца у временском периоду у ком је то био у обавези да уради (у периоду трајања продајног циклуса) није обишао две малопродајне радње купца Futura Plus и на њима извршио поставку привременог материјала за објављивање информација о својствима и квалитету производа (ПОСМ), чиме је учинио повреду радне обавезе из члана 39. став 1. тачка 1. и 3. Правилника о раду туженог. Тужилац је у оквиру 07 продајног циклуса (27.06.2011. – 21.08.2011. године) обишао спорне малопродајне објекте Futura Plus дана 11.07.2011. године, али у истима није поставио потребне визуале, односно рекламе за две нове врсте производа туженог цигарете Marlboro touch и Marlboro finet touch. Током трајања 08 продајног циклуса (22.08.2011. – 02.10.2011. године) у периоду августа 2011. године тужилац је имао приоритетну обавезу закључивања маркетиншких уговора за туженог, али и обавезу обилазака малопродајних објеката и постављање потребног рекламног садржаја за наведене две нове врсте цигарета у току трајања овог 08 продајног циклуса, с тим што тужилац ниједном није обишао спорне малопродајне објекте, није ни извршио замену старог и постављање визуала који је био предвиђен за 07 и 08 продајни циклус, чиме је извршио повреду радне обавезе због које му је и отказан уговор о раду од 02.12.2011. године. Тужилац је одбио пријем решења о чему је сачињена службена белешка. Доношењу оспреног решења претходило је упозорење о повредама које су му стављене на терет.

Код тако утврђеног чињеничног стања, правилно је у побијаним нижестепеним пресудама примењено материјалног право када је одбијен тужбени захтев за поништај решења о отказу уговора о раду и враћање тужиоца на рад.

Чланом 179. став 1. тачка 2. Закона о раду („Службени гласник РС“, 24/05, 61/05, 54/09) важећег у време доношења оспреног решења о отказу уговора о раду, прописано је да послодавац може запосленом да откаже уговор о раду ако за то постоји оправдани разлог који се односи на радну способност запосленог, његово понашање и потребе послодавца и то ако запослени својом кривицом учини повреду радне обавезе утврђене општим актом или уговором о раду.

Правилником о раду туженог број 087 од 28.12.2010. године, чланом 39. став 1. тачка 1. и 3. прописано је да послодавац може запосленом да откаже уговор о раду ако запослени својом кривицом учини повреду радне обавезе, несавесно, неблаговремено и

немарно обављање послова на које је распоређен и непоштовање, неспровођење и непридржавање одредби закона, уговора, општих аката и упутстава послодавца.

Имајући у виду цитиране одредбе Закона о раду и Правилника о раду туженог, по оцени Врховног касационог суда, правилан је закључак нижестепених судова да су се у радњама тужиоца стекла обележја повреде радне обавезе, због чега су неосновани ревизијски наводи којима се оспорава овакав закључак суда.

Код утврђеног, према опису послова са којим је тужилац као запослени био упознат произилазила је обавеза тужиоца да осигурава комуникацију брэнда са максималном видљивошћу брэндова и ПОСМ у складу са стратегијом компаније, имплементира редовну малопродајну покривеност, оптимизује видљивост брэндова, поставља и замењује ПОСМ и спроводи активности циклуса продаје и промоције постављањем ПОСМ, па је пропуштањем да у 07 продајном циклусу постави потребне визуале, односно рекламе за нове врсте производа туженог у малопродајним објектима Futura Plus, а током 08 породајног циклуса пропуштање да обиђе спорне малопродајне објекте и изврши замену старог и постављање визуала, то је насупрот наводима ревизије правилан закључак нижестепених судова да су настали отказни разлози из члана 179. став 1. тачка 2. Закона о раду неизвршавањем и несавесним извршавањем радних задатака у наведеним продајним циклусима. Тужилац није поступио по добијеним упутствима и инструкцијама од стране непосредног руководиоца, а које инструкције је добио на састанцима, као и у електронској форми. Тужилац је и поред приоритетне обавезе закључивања маркетиншких уговора у току трајања 08 циклуса имао задатак, са којим је био упознат, да пружи и подршку новим производима кроз постављање новог привременог материјала за комуникацију својстава и квалитета ових производа што није учинио, те самим тим није извршио своју радну обавезу.

Осталим наводима ревизије указује се на погрешну оцену доказа, те тиме и на погрешно утврђено чињенично стање, што у поступку по ревизији није дозвољено на основу члана 407. став 2. ЗПП.

С обзиром да је утврђено да је тужиоцу радни однос законито престао, тужени није у обавези да тужиоца врати на рад сагласно члану 191. став 1. Закона о раду, по његовом захтеву у овом спору.

На основу члана 414. став 1. ЗПП одлучено је као у ставу првом изреке.

Врховни касациони суд је, применом члана 165. став 1. у вези чланова 153. и 154. ЗПП, одбио захтев тужиоца за накнаду трошкова ревизијског поступка, јер тужилац није успео у овом поступку, као и захтев туженог за накнаду трошкова одговора на ревизију, јер ови трошкови нису били потребни.

**Председник већа - судија
Добрила Страјина, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**